

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 16ης Μαρτίου 2023*

«Αίτηση αναιρέσεως – Γλωσσικό καθεστώς – Γενικός διαγωνισμός EPSO/AD/293/14 – Προκήρυξη διαγωνισμού – Περιορισμός της δυνατότητας επιλογής της δεύτερης γλώσσας του διαγωνισμού μόνον μεταξύ της γερμανικής, της αγγλικής και της γαλλικής γλώσσας – Μη εγγραφή στον εφεδρικό πίνακα – Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας της προκηρύξεως του διαγωνισμού – Παραδεκτό»

Στην υπόθεση C-511/21 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 19 Αυγούστου 2021,

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από την I. Melo Samraio, τους B. Schima και L. Vernier,

αναιρεσείουσα,

όπου ο έτερος διάδικος είναι:

Ana Calhau Correia de Paiva, κάτοικος Βρυξελλών (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τους D. Rovetta και V. Villante, avvocati,

προσφεύγουσα πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Prechal, πρόεδρο τμήματος, K. Lenaerts, Πρόεδρο του Δικαστηρίου, ασκούντα καθήκοντα δικαστή του δευτέρου τμήματος, M. L. Arastey Sahún (εισηγήτρια), F. Biltgen και J. Passer, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: L. Medina

γραμματέας: M. Longar, διοικητικός υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 21ης Σεπτεμβρίου 2022,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 17ης Νοεμβρίου 2022,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την αίτησή της αναιρέσεως, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 9ης Ιουνίου 2021, Calhau Correia de Paiva κατά Επιτροπής (T-202/17, στο εξής: ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση, EU:T:2021:323), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/293/14, της 23ης Ιουνίου 2016, με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση επανεξετάσεως της A. Calhau Correia de Paiva κατόπιν της μη εγγραφής της στον εφεδρικό πίνακα του εν λόγω διαγωνισμού (στο εξής: επίδικη απόφαση).

Το ιστορικό της διαφοράς

- 2 Το ιστορικό της διαφοράς περιέχεται στις σκέψεις 1 έως 14 της ανααιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και μπορεί να συνοψισθεί ως ακολούθως.
- 3 Στις 23 Οκτωβρίου 2014, η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Επιλογής Προσωπικού (EPSO) δημοσίευσε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* την προκήρυξη του γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/293/14, για την κατάρτιση εφεδρικών πινάκων προσλήψεων μόνιμων διοικητικών υπαλλήλων με βαθμό AD 7 για την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στους τομείς της νομοθεσίας περί ανταγωνισμού, των χρηματοπιστωτικών πράξεων εταιριών, των χρηματοοικονομικών, των οικονομικών της βιομηχανίας, και της μακροοικονομίας (ΕΕ 2014, C 376 A, σ. 1, στο εξής: επίδικη προκήρυξη διαγωνισμού).
- 4 Η ενότητα IV της επίδικης προκηρύξεως διαγωνισμού προέβλεπε τρεις δοκιμασίες με τη χρήση υπολογιστή, οι οποίες είχαν τη μορφή ερωτήσεων πολλαπλής επιλογής, η δε ενότητα VI προέβλεπε δοκιμασίες οι οποίες θα διοργανώνονταν σε κέντρο αξιολογήσεως και περιλάμβαναν περιπτωσιολογική μελέτη, ομαδική εξέταση και δομημένη συνέντευξη.
- 5 Επιπλέον, όσον αφορά τους ειδικούς όρους συμμετοχής, η εν λόγω προκήρυξη διαγωνισμού απαιτούσε, στο σημείο III.2.3, με τίτλο «Γλωσσικές γνώσεις», αφενός, όσον αφορά την κύρια γλώσσα (γλώσσα 1), άριστη γνώση, η οποία να αντιστοιχεί κατ' ελάχιστον στο επίπεδο C1 του Κοινού Ευρωπαϊκού Πλαισίου Αναφοράς για τις γλώσσες (CEFR), μίας από τις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, αφετέρου, όσον αφορά τη δεύτερη γλώσσα (γλώσσα 2), ικανοποιητική γνώση, η οποία να αντιστοιχεί κατ' ελάχιστον στο επίπεδο B2 του CEFR, της γερμανικής, της αγγλικής ή της γαλλικής γλώσσας, η δε δεύτερη αυτή γλώσσα θα έπρεπε να είναι υποχρεωτικώς διαφορετική από την κύρια γλώσσα.
- 6 Το σημείο 3 της ενότητας VI της εν λόγω προκηρύξεως διαγωνισμού όριζε ότι οι δοκιμασίες στο κέντρο αξιολογήσεως θα διεξάγονταν στην εν λόγω δεύτερη γλώσσα.
- 7 Στις 25 Νοεμβρίου 2014, η A. Calhau Correia de Paiva, πορτογαλικής ιθαγενείας, υπέβαλε υποψηφιότητα στον διαγωνισμό EPSO/AD/293/14 στον τομέα της νομοθεσίας περί ανταγωνισμού. Επέλεξε ως κύρια γλώσσα την πορτογαλική, η οποία είναι η μητρική της γλώσσα, και ως δεύτερη γλώσσα τη γαλλική.
- 8 Με επιστολή της 19ης Μαρτίου 2015, η A. Calhau Correia de Paiva ενημερώθηκε ότι είχε επιτύχει στις εξετάσεις επιλογής με τη χρήση υπολογιστή.

- 9 Με επιστολή της 15ης Απριλίου 2015, προσκλήθηκε στις δοκιμασίες του κέντρου αξιολογήσεως.
- 10 Με επιστολή της 16ης Απριλίου 2015, η EPSO κάλεσε την A. Calhau Correia de Paiva να συμμετάσχει σε περιπτωσιολογική μελέτη και της παρείχε τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσει πληκτρολόγιο τύπου Azerty FR στη συγκεκριμένη δοκιμασία, ενώ, εναλλακτικά, μπορούσε να επιλέξει πληκτρολόγιο τύπου Qwerty UK, Azerty FR/BE ή Qwertz DE. Η υποψήφια έκανε χρήση της δυνατότητας αυτής και ζήτησε αλλαγή πληκτρολογίου, προκειμένου να συμμετάσχει στην εν λόγω δοκιμασία χρησιμοποιώντας πληκτρολόγιο Qwerty UK.
- 11 Η A. Calhau Correia de Paiva έλαβε μέρος στις δοκιμασίες του κέντρου αξιολογήσεως στις 13 Μαΐου και στις 11 Ιουνίου 2015.
- 12 Με επιστολή της 9ης Νοεμβρίου 2015, η A. Calhau Correia de Paiva ενημερώθηκε για την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής περί μη εγγραφής του ονόματός της στον εφεδρικό πίνακα (στο εξής: απόφαση περί μη εγγραφής στον εφεδρικό πίνακα), για τον λόγο ότι «δεν [καταλεγόταν] μεταξύ των υποψηφίων που είχαν λάβει την υψηλότερη συνολική βαθμολογία στο κέντρο αξιολογήσεως (τουλάχιστον 68,59)», δεδομένου ότι η συνολική βαθμολογία της ήταν 61,13 μονάδες.
- 13 Στις 19 Νοεμβρίου 2015, η A. Calhau Correia de Paiva ζήτησε την επανεξέταση της αποφάσεως περί μη εγγραφής στον εφεδρικό πίνακα. Με την επίδικη απόφαση, η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού απέρριψε την αίτηση αυτή.
- 14 Στις 24 Αυγούστου 2016, η A. Calhau Correia de Paiva υπέβαλε διοικητική ένσταση, κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατά της αποφάσεως περί μη εγγραφής του ονόματός της στον εφεδρικό πίνακα. Με την ένστασή της υποστήριξε ότι ο περιορισμός της δυνατότητας επιλογής ως προς τον τύπο του πληκτρολογίου που θα χρησιμοποιείτο κατά τη δοκιμασία της περιπτωσιολογικής μελέτης συνιστούσε άνιση μεταχείριση. Επιπλέον, προέβαλε έλλειψη αιτιολογίας όσον αφορά τους περιορισμούς σχετικά με τους τύπους πληκτρολογίων που τέθηκαν στη διάθεση των υποψηφίων καθώς και σχετικά με τις δυνατότητες επιλογής της δεύτερης γλώσσας του διαγωνισμού. Επιπλέον, η υποψήφια διαμαρτυρήθηκε για τη διάρκεια της διαδικασίας επανεξετάσεως.
- 15 Με απόφαση της 22ας Δεκεμβρίου 2016, η EPSO απέρριψε την εν λόγω ένσταση τόσο ως απaráδεκτη, λόγω εκπρόθεσμης υποβολής της, όσο και ως αβάσιμη.

Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 16 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 31 Μαρτίου 2017, η A. Calhau Correia de Paiva άσκησε προσφυγή με αίτημα την ακύρωση, μεταξύ άλλων, της επίδικης αποφάσεως, δια της αποδοχής, εφόσον παρίστατο ανάγκη, της ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας η οποία προβλήθηκε κατά της επίδικης προκηρύξεως διαγωνισμού και του γλωσσικού καθεστώτος το οποίο αυτή καθορίζει.
- 17 Προς στήριξη της προσφυγής της, προέβαλε πέντε λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος λόγος θεμελιώνεται, κατ' ουσίαν, σε παραβίαση των αρχών της απαγορεύσεως των διακρίσεων, της αναλογικότητας και της ισότητας των ευκαιριών, καθόσον η EPSO επέβαλε τη χρήση πληκτρολογίου Qwerty UK, Azerty FR/BE ή Qwertz DE για την περιπτωσιολογική μελέτη. Ο

δεύτερος, ο τρίτος και ο τέταρτος λόγος θεμελιώνονται, κατ' ουσίαν, σε έλλειψη νομιμότητας της επίδικης προκηρύξεως διαγωνισμού λόγω της περιορισμένης δυνατότητας επιλογής της δεύτερης γλώσσας του διαγωνισμού μόνον μεταξύ της γερμανικής, της αγγλικής και της γαλλικής. Ο δε πέμπτος λόγος ακυρώσεως θεμελιώνεται, κατ' ουσίαν, σε έλλειψη αιτιολογίας της αποφάσεως της EPSO να εγκρίνει και να προωθήσει συγκεκριμένο γλωσσικό καθεστώς, σε παράβαση της εν λόγω προκηρύξεως διαγωνισμού καθώς και σε προσβολή του δικαιώματος χρηστής διοικήσεως.

- 18 Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε, κατ' αρχάς, την προβληθείσα στο πλαίσιο του δευτέρου, του τρίτου και του τετάρτου λόγου ακυρώσεως ένσταση ελλείψεως νομιμότητας κατά της επίδικης προκηρύξεως του διαγωνισμού, ένσταση της οποίας το παραδεκτό και το βάσιμο αμφισβητούσε η Επιτροπή.
- 19 Όσον αφορά το παραδεκτό της ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας, το Γενικό Δικαστήριο υπενθύμισε, στη σκέψη 46 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, στο πλαίσιο της εξετάσεως προσφυγών ακυρώσεως κατά ατομικών αποφάσεων, το Δικαστήριο έχει δεχθεί ότι μπορούν παραδεκτώς να αποτελέσουν αντικείμενο ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας οι διατάξεις πράξεως γενικής ισχύος που συνιστούν τη βάση των εν λόγω αποφάσεων ή που διατηρούν άμεσο νομικό δεσμό με τις αποφάσεις αυτές (απόφαση της 8ης Σεπτεμβρίου 2020, Επιτροπή και Συμβούλιο κατά Carreras Sequeros κ.λπ., C-119/19 P και C-126/19 P, EU:C:2020:676, σκέψη 69 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 20 Όσον αφορά, μεταξύ άλλων, τις προκηρύξεις διαγωνισμών, το Γενικό Δικαστήριο υπενθύμισε, στη σκέψη 47 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, παραπέμποντας, συναφώς, σε πάγια νομολογία του Δικαστηρίου και, ειδικότερα, στη σκέψη 17 της αποφάσεως της 11ης Αυγούστου 1995, Επιτροπή κατά Noonan (C-448/93 P, EU:C:1995:264), ότι, στο πλαίσιο διαδικασίας προσλήψεως, η οποία συνιστά σύνθετη διοικητική διαδικασία αποτελούμενη από διαδοχικές αποφάσεις, ο υποψήφιος σε διαγωνισμό μπορεί, όταν ασκεί προσφυγή κατά μεταγενέστερης πράξεως της διαδικασίας προσλήψεως, να προβάλλει την πλημμέλεια των προγενεστέρων πράξεων οι οποίες συνδέονται στενά με αυτήν. Παραπέμποντας στη δική του νομολογία, το Γενικό Δικαστήριο υπενθύμισε, ομοίως, στην εν λόγω σκέψη 47 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι ο υποψήφιος αυτός πρέπει, ειδικότερα, να μπορεί να προβάλλει την έλλειψη νομιμότητας της προκηρύξεως διαγωνισμού κατ' εφαρμογήν της οποίας εξεδόθη η επίμαχη πράξη.
- 21 Παραπέμποντας στις σκέψεις 28 και 29 της αποφάσεως του της 14ης Δεκεμβρίου 2017, PB κατά Επιτροπής (T-609/16, EU:T:2017:910), το Γενικό Δικαστήριο υπενθύμισε, στις σκέψεις 49 και 50 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, όταν ο λόγος ακυρώσεως που θεμελιώνεται στην πλημμέλεια της προκηρύξεως του διαγωνισμού, η οποία δεν προσβλήθηκε εμπροθέσμως, αφορά την αιτιολογία της προσβαλλομένης ατομικής αποφάσεως, η προσφυγή είναι παραδεκτή. Αντιθέτως, ελλείπει στενού συνδέσμου μεταξύ της ίδιας της αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως και του λόγου ακυρώσεως που θεμελιώνεται στην πλημμέλεια της προκηρύξεως του διαγωνισμού, η οποία δεν προσβλήθηκε εμπροθέσμως, ο συγκεκριμένος λόγος ακυρώσεως είναι απαράδεκτος.
- 22 Υπό το πρίσμα της νομολογίας η οποία παρατίθεται στις σκέψεις 19 έως 21 της παρούσας αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, πρώτον, στη σκέψη 54 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι από το φυλλάδιο ικανοτήτων που χορηγήθηκε στην A. Calhau Correia de Paiva προέκυπτε ότι, για τη γενική ικανότητα στην επικοινωνία, προκειμένου να αξιολογηθεί η ικανότητα των υποψηφίων «[ν]α επικοινωνούν κατά τρόπο σαφή και ακριβή, τόσο προφορικά όσο και γραπτά», η εν λόγω υποψήφια είχε λάβει βαθμολογία 5,5 στις 10 μονάδες, η οποία συγκαταλέγεται μεταξύ των χαμηλότερων εκτιμήσεων και βαθμών που έλαβε όσον αφορά την

- αξιολόγηση των γενικών ικανοτήτων της. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι από την εκτίμηση αυτή προέκυπτε, εμμέσως πλην σαφώς, ότι η εξεταστική επιτροπή προέβη σε διαπίστωση ως προς τις εκ μέρους της A. Calhau Correia de Paiva γνώσεις της γαλλικής γλώσσας ή, τουλάχιστον, αξιολόγησε δεξιότητα η οποία εξαρτάται σημαντικά από τη γνώση της συγκεκριμένης γλώσσας που είχε η εν λόγω υποψήφια.
- 23 Δεύτερον, στις σκέψεις 55 έως 57 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι υφίστατο στενός σύνδεσμος μεταξύ των γνώσεων τις οποίες είχε η A. Calhau Correia de Paiva όσον αφορά τη γαλλική γλώσσα, την οποία επέλεξε ως δεύτερη γλώσσα, και των δοκιμασιών στις οποίες ήταν υποχρεωμένη να συμμετάσχει στη συγκεκριμένη γλώσσα. Εκτιμώντας ότι οι γνώσεις της γαλλικής γλώσσας της υποψηφίας καταδεικνύονται κατ' ανάγκη στις δοκιμασίες που αποσκοπούν στον έλεγχο των γενικών και ειδικών ικανοτήτων, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η πιθανότητα καλύτερης βαθμολογίας στις δοκιμασίες είναι μεγαλύτερη αν οι δοκιμασίες διεξάγονται στη μητρική γλώσσα του υποψηφίου ή σε γλώσσα την οποία αυτός γνωρίζει εξίσου καλά. Πάντως, μολονότι η A. Calhau Correia de Paiva δήλωσε, στο έντυπο υποψηφιότητάς της, ότι διαθέτει επίπεδο γνώσεως της γαλλικής γλώσσας ισοδύναμο προς το επίπεδο C2 του CEFR και ότι πραγματοποίησε ένα μέρος των σπουδών της στο Βέλγιο και στη Γαλλία, εντούτοις το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι η A. Calhau Correia de Paiva υποστήριξε, χωρίς να αντικρουσθεί συναφώς από την Επιτροπή, ότι κατείχε καλύτερα την πορτογαλική γλώσσα, η οποία είναι η μητρική της γλώσσα, απ' ό, τι τη γαλλική γλώσσα.
- 24 Τρίτον, στη σκέψη 58 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι ο περιορισμός της επιλογής της δεύτερης γλώσσας του επίμαχου διαγωνισμού αποκλειστικώς μεταξύ της γερμανικής, της αγγλικής και της γαλλικής γλώσσας δεν επηρεάζει μόνον την ικανότητα των υποψηφίων ως προς τον προφορικό ή γραπτό τρόπο εκφράσεως, αλλά καθορίζει και τον τύπο του πληκτρολογίου τον οποίο οι υποψήφιοι μπορούν να χρησιμοποιήσουν κατά τη δοκιμασία της περιπτωσιολογικής μελέτης. Το γεγονός ότι η A. Calhau Correia de Paiva υποχρεώθηκε να χρησιμοποιήσει έναν τύπο πληκτρολογίου με τον οποίο δεν ήταν εξοικειωμένη λόγω της μητρικής της γλώσσας επηρέασε την διεξαγωγή και, επομένως, δυνητικώς, το αποτέλεσμα δοκιμασίας, κατά την οποία απαιτείται να γραφεί, με τη χρήση πληκτρολογίου, κείμενο ορισμένης εκτάσεως εντός περιορισμένου χρόνου.
- 25 Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 60 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι υπήρχε στενός σύνδεσμος μεταξύ της αιτιολογίας της επίδικης αποφάσεως και των όρων της επίδικης προκηρύξεως διαγωνισμού σχετικά με το γλωσσικό καθεστώς των οποίων η νομιμότητα αμφισβητείτο. Ως εκ τούτου, έκρινε παραδεκτή την ένσταση ελλείψεως νομιμότητας της εν λόγω προκηρύξεως διαγωνισμού.
- 26 Επί της ουσίας, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι ούτε η αιτιολογία η οποία περιλαμβανόταν στην επίδικη προκήρυξη διαγωνισμού ούτε τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η Επιτροπή προς στήριξη της αιτιολογίας αυτής μπορούσαν να τεκμηριώσουν τον περιορισμό της δυνατότητας επιλογής της δεύτερης γλώσσας του διαγωνισμού μόνον μεταξύ της γερμανικής, της αγγλικής και της γαλλικής γλώσσας. Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε την εν λόγω ένσταση ελλείψεως νομιμότητας, κήρυξε την εν λόγω προκήρυξη διαγωνισμού ανεφάρμοστη στην προκειμένη περίπτωση και δέχθηκε τον δεύτερο, τον τρίτο και τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως που προβλήθηκαν με την προσφυγή. Συνεπεία τούτου, ακύρωσε την επίδικη απόφαση.

Τα αιτήματα των διαδίκων ενώπιον του Δικαστηρίου

27 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
- να απορρίψει τον δεύτερο, τον τρίτο και τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως της προσφυγής της A. Calhau Correia de Paiva·
- να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου να αποφανθεί επί του πρώτου και του πέμπτου λόγου ακυρώσεως της εν λόγω προσφυγής, και
- να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα.

28 Η A. Calhau Correia de Paiva ζητεί από το Δικαστήριο:

- να απορρίψει ως απαράδεκτη την αίτηση αναιρέσεως·
- επικουρικώς, σε περίπτωση κατά την οποία το Δικαστήριο κρίνει την αίτηση αναιρέσεως παραδεκτή, να την απορρίψει ως αβάσιμη, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 29 Προς στήριξη της αιτήσεώς της αναιρέσεως, η Επιτροπή προβάλλει έναν μοναδικό λόγο αναιρέσεως ο οποίος θεμελιώνεται σε πλάνη περί το δίκαιο και παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων και ο οποίος υποδιαιρείται σε τρία σκέλη.
- 30 Με το πρώτο σκέλος του λόγου αναιρέσεως, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο προέβη, στη σκέψη 54 της ανααιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, σε εσφαλμένο χαρακτηρισμό των πραγματικών περιστατικών, καθόσον συνήγαγε από τη διαπίστωση της εξεταστικής επιτροπής ως προς τις γνώσεις της γαλλικής γλώσσας τις οποίες είχε η A. Calhau Correia de Paiva ότι υπήρχε στενός σύνδεσμος μεταξύ της αιτιολογίας της επίδικης αποφάσεως και των όρων της επίδικης προκηρύξεως του διαγωνισμού σχετικά με το γλωσσικό καθεστώς.
- 31 Κατά το εν λόγω θεσμικό όργανο, η βαθμολογία που έλαβε η A. Calhau Correia de Paiva για τη γενική ικανότητα στην επικοινωνία δεν είναι εν προκειμένω καθοριστικής σημασίας. Ακόμη και αν είχε λάβει βαθμό 10/10 για την ικανότητα αυτή, ήτοι 4,5 επιπλέον βαθμούς, η βαθμολογία της θα εξακολουθούσε να είναι ανεπαρκής, διότι θα χρειαζόταν 7,46 επιπλέον βαθμούς για την εγγραφή της στον εφεδρικό πίνακα. Επομένως, η διαπίστωση της εξεταστικής επιτροπής σχετικά με τη γνώση της γαλλικής γλώσσας από την υποψήφια δεν αρκεί για να αποδειχθεί ο στενός σύνδεσμος που απαιτεί η νομολογία.
- 32 Κατά την άποψη της Επιτροπής, η παραδοχή ότι ο στενός σύνδεσμος αποδεικνύεται από τη βαθμολογία την οποία έλαβε η A. Calhau Correia de Paiva για τη γενική ικανότητα στην επικοινωνία είναι, επομένως, εσφαλμένη. Ως εκ τούτου, το εν λόγω θεσμικό όργανο υποστηρίζει

ότι όλες οι εκτιμήσεις επί του παραδεκτού της ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας, στις σκέψεις 55 έως 58 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον στηρίζονται στην ανωτέρω παραδοχή, επηρεάζονται από την εν λόγω πλάνη περί το δίκαιο.

- 33 Με το δεύτερο σκέλος του μοναδικού λόγου αναιρέσεως, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε εσφαλμένο χαρακτηρισμό των πραγματικών περιστατικών και παραμόρφωσε τα αποδεικτικά στοιχεία αποφαινόμενο, στις σκέψεις 55 έως 57 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι υφίστατο στενός σύνδεσμος μεταξύ της αιτιολογίας της επίδικης αποφάσεως και των όρων της επίδικης προκηρύξεως διαγωνισμού επί τη βάσει κριτηρίου στηριζόμενου στην αντίληψη ότι είναι δυσχερέστερο για έναν υποψήφιο να συμμετάσχει σε εξέταση διεξαγόμενη στη δεύτερη γλώσσα του απ' ό,τι στη μητρική του γλώσσα. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο συνέκρινε το επίπεδο της A. Calhau Correia de Paiva στην πορτογαλική γλώσσα με το επίπεδο της στη γαλλική γλώσσα. Το εν λόγω θεσμικό όργανο παρατηρεί ότι η A. Calhau Correia de Paiva δεν έβαλλε κατά του γεγονότος ότι δεν μπορούσε να συμμετάσχει στις δοκιμασίες του κέντρου αξιολογήσεως στην πορτογαλική γλώσσα, αλλά κατά του γεγονότος ότι η επιλογή της δεύτερης γλώσσας περιοριζόταν μεταξύ της γερμανικής, της αγγλικής και της γαλλικής γλώσσας. Κατά συνέπεια, από τα πραγματικά περιστατικά που επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο δεν προκύπτει η ύπαρξη ενός τέτοιου στενού συνδέσμου.
- 34 Επιπλέον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο, στις σκέψεις 55 έως 57 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, παραμόρφωσε τα αποδεικτικά στοιχεία, μη λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι, εν προκειμένω, πέραν της μητρικής της γλώσσας, οι δύο άλλες γλώσσες τις οποίες η A. Calhau Correia de Paiva γνώριζε καλύτερα ήταν η αγγλική και η γαλλική γλώσσα. Ως εκ τούτου, ο περιορισμός της δυνατότητας επιλογής της δεύτερης γλώσσας δεν περιήγε την υποψήφια σε δυσμενέστερη θέση, δεδομένου ότι δύο από τις επιλέξιμες γλώσσες ήταν οι γλώσσες που είχε ισχυρισθεί ότι γνώριζε καλύτερα, σε επίπεδο C2. Κατά συνέπεια, ο εν λόγω περιορισμός δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι είχε αρνητικό αντίκτυπο στις επιδόσεις της A. Calhau Correia de Paiva ούτε ότι συνδεόταν στενά με την αιτιολογία της επίδικης αποφάσεως.
- 35 Με το τρίτο σκέλος του μοναδικού λόγου αναιρέσεως, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο, στη σκέψη 58 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, προέβη σε εσφαλμένο χαρακτηρισμό των πραγματικών περιστατικών στηρίζοντας τον απαιτούμενο από τη νομολογία στενό σύνδεσμο στο γεγονός ότι η A. Calhau Correia de Paiva εξετάσθηκε στη γραπτή δοκιμασία με τύπο πληκτρολογίου διαφορετικό από τον τύπο Qwerty PT με τον οποίο είναι εξοικειωμένη.
- 36 Η Επιτροπή ισχυρίζεται, αφενός, ότι η επιλογή του τύπου πληκτρολογίου δεν έχει σχέση με την αιτιολογία της επίδικης αποφάσεως. Αφετέρου, μολονότι είναι αληθές ότι η EPSO παρέσχε περιορισμένη δυνατότητα επιλογής τύπου πληκτρολογίου για την περιπτώσιολογική μελέτη, εντούτοις πρόκειται για ζήτημα διαφορετικό από αυτό του γλωσσικού καθεστώτος του διαγωνισμού, δεδομένου άλλωστε ότι η επίμαχη προκήρυξη διαγωνισμού ουδόλως μνημονεύει τους τύπους πληκτρολογίου οι οποίοι τέθηκαν στη διάθεση των υποψηφίων κατά τη δοκιμασία αυτή. Επιπλέον, το γεγονός ότι η A. Calhau Correia de Paiva επέλεξε πληκτρολόγιο τύπου Qwerty EN, μολονότι επέλεξε να εξετασθεί στην περιπτώσιολογική μελέτη στη γαλλική γλώσσα, αποδεικνύει ότι τα δύο ζητήματα είναι διακριτά.
- 37 Η A. Calhau Correia de Paiva θεωρεί ότι με τον μοναδικό λόγο αναιρέσεως σκοπείται στην πραγματικότητα να αμφισβητηθούν τα πραγματικά περιστατικά που διαπίστωσε το Γενικό Δικαστήριο. Ως εκ τούτου, ζητεί από το Δικαστήριο να απορρίψει τον λόγο αναιρέσεως στο σύνολό του ή έκαστο από τα τρία σκέλη του ως απαράδεκτα.

- 38 Επικουρικώς, η A. Calhau Correia de Paiva αμφισβητεί το βάσιμο της επιχειρηματολογίας της Επιτροπής.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

Επί του παραδεκτού

- 39 Όσον αφορά την ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε η A. Calhau Correia de Paiva, για τον λόγο ότι σκοπός του μοναδικού λόγου αναιρέσεως είναι η αμφισβήτηση των πραγματικών περιστατικών που διαπίστωσε το Γενικό Δικαστήριο, υπενθυμίζεται ότι από το άρθρο 256 ΣΛΕΕ και από το άρθρο 58, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο είναι το μόνο αρμόδιο, αφενός, για τη διαπίστωση των πραγματικών περιστατικών, εκτός αν η ανακρίβεια του περιεχομένου των διαπιστώσεων του προκύπτει από τα στοιχεία της δικογραφίας που του υποβλήθηκαν, και, αφετέρου, για την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών. Η εκτίμηση αυτή δεν συνιστά, με την επιφύλαξη της περιπτώσεως παραμορφώσεως των προσκομισθέντων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου αποδεικτικών στοιχείων, νομικό ζήτημα υποκείμενο, ως τέτοιο, στον έλεγχο του Δικαστηρίου. Όταν το Γενικό Δικαστήριο έχει διαπιστώσει ή εκτιμήσει τα πραγματικά περιστατικά, το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να ασκήσει, δυνάμει του άρθρου 256 ΣΛΕΕ, έλεγχο όσον αφορά τον νομικό χαρακτηρισμό των πραγματικών αυτών περιστατικών και τις έννομες συνέπειες που συνήγαγε εντεύθεν το Γενικό Δικαστήριο (απόφαση της 4ης Φεβρουαρίου 2020, Uniwersytet Wrocławski και Πολωνία κατά REA, C-515/17 P και C-561/17 P, EU:C:2020:73, σκέψη 47).
- 40 Πάντως, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η A. Calhau Correia de Paiva, ο μοναδικός λόγος αναιρέσεως δεν βάλλει κατά των πραγματικών διαπιστώσεων στις οποίες προέβη το Γενικό Δικαστήριο, αλλά κατά του νομικού χαρακτηρισμού των πραγματικών περιστατικών, καθώς και κατά των συνεπειών που συνήγαγε εξ αυτών ως προς την ύπαρξη στενού συνδέσμου μεταξύ της αιτιολογίας της επίδικης αποφάσεως και των όρων της επίδικης προκηρύξεως του διαγωνισμού σχετικά με το γλωσσικό καθεστώς.
- 41 Επομένως, η ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε η A. Calhau Correia de Paiva πρέπει να απορριφθεί.

Επί της ουσίας

- 42 Με τα τρία σκέλη του μοναδικού λόγου αναιρέσεως, τα οποία πρέπει να εξετασθούν από κοινού, η Επιτροπή βάλλει κατά του σκεπτικού βάσει του οποίου το Γενικό Δικαστήριο έκρινε παραδεκτή την ένσταση ελλείψεως νομιμότητας της επίδικης προκηρύξεως διαγωνισμού. Ειδικότερα, το θεσμικό αυτό όργανο υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι κανένα από τα στοιχεία που εξέθεσε το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 54 έως 58 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως δεν αποδεικνύει την ύπαρξη στενού συνδέσμου μεταξύ της αιτιολογίας της επίδικης αποφάσεως και των όρων της επίδικης προκηρύξεως διαγωνισμού σχετικά με το γλωσσικό καθεστώς που εφαρμόζεται σε αυτόν και ότι, κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η εν λόγω ένσταση ελλείψεως νομιμότητας ήταν παραδεκτή.

- 43 Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 277 ΣΛΕΕ, κάθε διάδικος μπορεί, επ' ευκαιρία διαφοράς που θέτει υπό αμφισβήτηση πράξη γενικής ισχύος που έχει εκδοθεί από θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να επικαλείται το ανεφάρμοστο της πράξεως αυτής ενώπιον του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για έναν από τους λόγους του άρθρου 263, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ.
- 44 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η διάταξη αυτή συνιστά έκφραση μιας γενικής αρχής που παρέχει σε κάθε διάδικο το δικαίωμα να προσβάλει παρεμπιπτόντως το κύρος πράξεων γενικής ισχύος που αποτελούν τη νομική βάση αποφάσεως η οποία του έχει απευθυνθεί προκειμένου να επιτύχει την ακύρωση της αποφάσεως αυτής (απόφαση της 8ης Σεπτεμβρίου 2020, Επιτροπή και Συμβούλιο κατά Carreras Sequeros κ.λπ., C-119/19 P και C-126/19 P, EU:C:2020:676, σκέψη 67 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 45 Δεδομένου ότι το άρθρο 277 ΣΛΕΕ δεν έχει ως σκοπό να παράσχει στον διάδικο τη δυνατότητα να αμφισβητήσει τη δυνατότητα εφαρμογής οποιασδήποτε πράξεως γενικής ισχύος προς στήριξη οποιασδήποτε προσφυγής, η πράξη της οποίας προβάλλεται η έλλειψη νομιμότητας πρέπει να έχει εφαρμογή, άμεσα ή έμμεσα, στην υπόθεση που αποτελεί το αντικείμενο της προσφυγής (απόφαση της 8ης Σεπτεμβρίου 2020, Επιτροπή και Συμβούλιο κατά Carreras Sequeros κ.λπ., C-119/19 P και C-126/19 P, EU:C:2020:676, σκέψη 68 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 46 Ως εκ τούτου, στο πλαίσιο προσφυγών ακυρώσεως που ασκούνται κατά ατομικών αποφάσεων, το Δικαστήριο έχει δεχθεί, όπως προκύπτει από τη νομολογία που παρατίθεται στη σκέψη 19 της παρούσας αποφάσεως, ότι μπορούν παραδεκτώς να αποτελέσουν αντικείμενο ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας οι διατάξεις πράξεως γενικής ισχύος που αποτελούν τη βάση των εν λόγω αποφάσεων ή που διατηρούν άμεσο νομικό δεσμό με τις αποφάσεις αυτές.
- 47 Αντιθέτως, το Δικαστήριο έχει αποφανθεί ότι είναι अपαράδεκτη ένσταση ελλείψεως νομιμότητας που στρέφεται κατά πράξεως γενικής ισχύος της οποίας η προσβαλλόμενη ατομική απόφαση δεν αποτελεί μέτρο εφαρμογής (απόφαση της 8ης Σεπτεμβρίου 2020, Επιτροπή και Συμβούλιο κατά Carreras Sequeros κ.λπ., C-119/19 P και C-126/19 P, EU:C:2020:676, σκέψη 70 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 48 Όσον αφορά ειδικότερα το παραδεκτό ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας προβληθείσας κατά προκηρύξεως διαγωνισμού, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει, πρώτον, ότι το γεγονός ότι δεν προσβλήθηκε εμπροθέσμως η προκήρυξη διαγωνισμού δεν εμποδίζει τον προσφεύγοντα να επικαλεσθεί πλημμέλειες που σημειώθηκαν κατά την εξέλιξη του διαγωνισμού, έστω και αν η αιτία των πλημμελειών αυτών μπορεί να βρίσκεται στην προκήρυξη του διαγωνισμού (απόφαση της 8ης Μαρτίου 1988, Sergio κ.λπ. κατά Επιτροπής, 64/86, 71/86 έως 73/86 και 78/86, EU:C:1988:119, σκέψη 15).
- 49 Δεύτερον, στο πλαίσιο διαδικασίας προσλήψεως, ο προσφεύγων δύναται, όταν ασκεί προσφυγή κατά μεταγενεστέρων πράξεων, να προβάλει την πλημμέλεια των προγενεστέρων πράξεων που συνδέονται στενώς με τις μεταγενέστερες. Πράγματι, δεν μπορεί, στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, να επιβάλλεται στους ενδιαφερομένους η υποχρέωση να ασκούν τόσες προσφυγές όσες είναι οι πράξεις της διαδικασίας που ενδέχεται να τους προκαλούν βλάβη (αποφάσεις της 31ης Μαρτίου 1965, Ley κατά Επιτροπής, 12/64 και 29/64, EU:C:1965:28, σ. 143, 158· της 7ης Απριλίου 1965, Alfieri κατά Κοινοβουλίου, 35/64, EU:C:1965:40, σ. 337, 344, καθώς και της 11ης Αυγούστου 1995, Επιτροπή κατά Noonan, C-448/93 P, EU:C:1995:264, σκέψη 17). Η ανωτέρω νομολογία στηρίζεται στη συνεκτίμηση της ιδιαίτερης φύσεως της διαδικασίας

- προσλήψεως, η οποία είναι σύνθετη διοικητική διαδικασία αποτελούμενη από διαδοχικές αποφάσεις που συνδέονται στενά μεταξύ τους (απόφαση της 11ης Αυγούστου 1995, Επιτροπή κατά Noonan, C-448/93 P, EU:C:1995:264, σκέψη 19).
- 50 Επομένως, λόγος ακυρώσεως αντλούμενος από πλημμέλεια της προκηρύξεως του διαγωνισμού είναι παραδεκτός καθόσον αφορά την αιτιολογία της προσβαλλομένης απόφασεως (απόφαση της 6ης Ιουλίου 1988, Simonella κατά Επιτροπής, 164/87, EU:C:1988:371, σκέψη 19). Κατά συνέπεια, το κριτήριο του στενού συνδέσμου που προκύπτει από τη νομολογία που παρατίθεται στη σκέψη 49 της παρούσας αποφάσεως προϋποθέτει ότι οι όροι της προκηρύξεως διαγωνισμού των οποίων προβάλλεται η έλλειψη νομιμότητας εφαρμόστηκαν προς στήριξη της ατομικής αποφάσεως που προσβάλλεται με την προσφυγή ακυρώσεως.
- 51 Το συγκεκριμένο κριτήριο ομοιάζει συνεπώς, κατ' ουσίαν, προς το κριτήριο του «άμεσου νομικού δεσμού», κατά την έννοια της νομολογίας που μνημονεύεται στη σκέψη 46 της παρούσας αποφάσεως, το οποίο προϋποθέτει επίσης ότι μια τέτοια ατομική απόφαση συνιστά μέτρο εφαρμογής της πράξεως γενικής ισχύος κατά της οποίας προβάλλεται ένσταση ελλείψεως νομιμότητας (πρβλ. αποφάσεις της 28ης Ιουνίου 2005, Dansk Røringindustri κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P έως C-208/02 P και C-213/02 P, EU:C:2005:408, σκέψη 237, καθώς και της 8ης Σεπτεμβρίου 2020, Επιτροπή και Συμβούλιο κατά Carreras Sequeros κ.λπ., C-119/19 P και C-126/19 P, EU:C:2020:676, σκέψη 75).
- 52 Προς τούτο, πρέπει να ληφθεί υπόψη η ουσιαστική, και όχι απλώς η τυπική αιτιολογία της προσβαλλομένης ατομικής αποφάσεως.
- 53 Η ύπαρξη ενός τέτοιου στενού συνδέσμου θα πρέπει εξάλλου να αποκλεισθεί όταν οι επίμαχοι όροι της προκηρύξεως διαγωνισμού δεν έχουν καμία σχέση με τους λόγους στους οποίους στηρίζεται η προσβαλλόμενη ατομική απόφαση.
- 54 Εν προκειμένω, ο διαγωνισμός EPSO/AD/293/14, όπως και ο επίμαχος στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 11ης Αυγούστου 1995, Επιτροπή κατά Noonan (C-448/93 P, EU:C:1995:264), είναι ένας γενικός διαγωνισμός για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα για την πρόσληψη υπαλλήλων στην Επιτροπή. Κατά συνέπεια, ο διαγωνισμός αυτός αποτελεί σύνθετη διοικητική διαδικασία, κατά την έννοια της νομολογίας που παρατίθεται στη σκέψη 49 της παρούσας αποφάσεως, οπότε πρέπει, όπως έπραξε το Γενικό Δικαστήριο, να εξετασθεί η ύπαρξη στενού συνδέσμου, κατά την έννοια της ίδιας νομολογίας, μεταξύ της αιτιολογίας της επίδικης αποφάσεως και των όρων της επίδικης προκηρύξεως διαγωνισμού που αφορούν το γλωσσικό καθεστώς.
- 55 Όσον αφορά την αιτιολογία της επίδικης αποφάσεως, από τη σκέψη 53 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, κατά της οποίας δεν βάλλει η Επιτροπή, προκύπτει ότι το όνομα της A. Calhau Correia de Paiva δεν περιελήφθη στον εφεδρικό πίνακα για τον λόγο ότι αυτή δεν περιλαμβανόταν στους υποψηφίους που είχαν λάβει την υψηλότερη βαθμολογία στις δοκιμασίες του κέντρου αξιολογήσεως.
- 56 Όπως προκύπτει από τη σκέψη 4 της παρούσας αποφάσεως, οι δοκιμασίες αυτές περιλάμβαναν περιπτωσιολογική μελέτη, ομαδική εξέταση και δομημένη συνέντευξη. Από τη δικογραφία που υποβλήθηκε στο Δικαστήριο προκύπτει επίσης ότι, μέσω των εν λόγω δοκιμασιών, εξετάσθηκε, μεταξύ άλλων, η γενική ικανότητα στην επικοινωνία περί της οποίας κάνει λόγο το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 54 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, και δη τόσο προφορικός, κατά τη δομημένη συνέντευξη, όσο και γραπτώς, κατά τη περιπτωσιολογική μελέτη.

- 57 Κατά την Επιτροπή, το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε εσφαλμένο χαρακτηρισμό των πραγματικών περιστατικών, στην εν λόγω σκέψη 54, διαπιστώνοντας ότι υπήρχε στενός σύνδεσμος μεταξύ της αιτιολογίας της επίδικης αποφάσεως και των όρων της επίδικης προκηρύξεως του διαγωνισμού σχετικά με το γλωσσικό καθεστώς, δεδομένου ότι η βαθμολογία που έλαβε η A. Calhau Correia de Paiva για τη γενική ικανότητα στην επικοινωνία δεν είναι καθοριστική εν προκειμένω.
- 58 Εντούτοις, όπως παρατήρησε, κατ' ουσίαν, η γενική εισαγγελέας στα σημεία 71 και 72 των προτάσεών της, η ως άνω επιχειρηματολογία της Επιτροπής στηρίζεται στην παραδοχή ότι το όνομα της A. Calhau Correia de Paiva δεν ενεγράφη στον εφεδρικό πίνακα λόγω της βαθμολογίας που έλαβε για ικανότητες διαφορετικές από τη γενική ικανότητα στην επικοινωνία. Δεδομένου, όμως, ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν προσδιόρισε τέτοιες ικανότητες καθοριστικές για την εν λόγω μη εγγραφή στον εφεδρικό πίνακα, δεν απόκειται στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο αιτήσεως αναιρέσεως, να προβεί σε μια τέτοια εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, πέραν της περιπτώσεως της παραμορφώσεως, την οποία δεν επικαλείται η Επιτροπή προς στήριξη της επιχειρηματολογίας αυτής (πρβλ. απόφαση της 11ης Ιουνίου 2020, Επιτροπή κατά Di Bernardo, C-114/19 P, EU:C:2020:457, point 43).
- 59 Όσον αφορά τον νομικό χαρακτηρισμό των πραγματικών περιστατικών τα οποία διαπίστωσε το Γενικό Δικαστήριο και τις έννομες συνέπειες που συνήγαγε εξ αυτών, ο έλεγχος των οποίων εμπίπτει, σύμφωνα με τη νομολογία που παρατίθεται στη σκέψη 39 της παρούσας αποφάσεως, στην αρμοδιότητα του Δικαστηρίου, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, με τη σκέψη 54 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε από τη βαθμολογία την οποία έλαβε η A. Calhau Correia de Paiva για τη γενική ικανότητα στην επικοινωνία ότι η εξεταστική επιτροπή είχε προβεί, έστω και εμμέσως, σε διαπίστωση ως προς τις εκ μέρους της υποψηφίας γνώσεις της γαλλικής γλώσσας ή, τουλάχιστον, αξιολόγησε δεξιότητα η οποία εξαρτάται σημαντικά από τη γνώση της γλώσσας αυτής. Δεδομένου ότι η εκτίμηση της γενικής ικανότητας στην επικοινωνία στο πλαίσιο των δοκιμασιών του κέντρου αξιολογήσεως προβλεπόταν από τους όρους της επίδικης προκηρύξεως του διαγωνισμού σχετικά με το γλωσσικό καθεστώς, πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι εν λόγω όροι επηρέασαν την αιτιολογία της επίδικης αποφάσεως.
- 60 Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο, στηριζόμενο στην εκτίμηση που περιλαμβάνεται στη σκέψη 54 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, στις σκέψεις της 60 και 61 της αποφάσεώς του, ότι υφίστατο στενός σύνδεσμος μεταξύ της αιτιολογίας της επίδικης αποφάσεως και των όρων της επίδικης προκηρύξεως διαγωνισμού σχετικά με το γλωσσικό καθεστώς.
- 61 Ομοίως, το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο συμπεραίνοντας ότι υπήρχε τέτοιος στενός σύνδεσμος βάσει των διαπιστώσεων στις οποίες προέβη στη σκέψη 58 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.
- 62 Πράγματι, μολονότι η προκήρυξη του διαγωνισμού ουδόλως μνημονεύει τους προτεινόμενους τύπους πληκτρολογίων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ο περιορισμός της δυνατότητας επιλογής ως προς τη δεύτερη γλώσσα του διαγωνισμού ήταν καθοριστικός για την επίσης περιορισμένη δυνατότητα επιλογής των εν λόγω πληκτρολογίων, τα οποία αποτελούν ουσιώδες εργαλείο για να μπορέσουν οι υποψήφιοι να εκφραστούν εγγράφως. Ως εκ τούτου, όπως ορθώς επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο, η περιορισμένη αυτή δυνατότητα επιλογής, η οποία συνεπαγόταν ότι η A. Calhau Correia de Paiva δεν μπόρεσε να χρησιμοποιήσει πληκτρολόγιο του τύπου με τον οποίο ήταν εξοικειωμένη, μπορούσε να επηρεάσει τα αποτελέσματά της κατά τη δοκιμασία της

περιπτωσιολογικής μελέτης, στο πλαίσιο της οποίας απαιτείται η σύνταξη κειμένου ορισμένης εκτάσεως εντός περιορισμένου χρόνου και, επομένως, το σύνολο των γενικών ικανοτήτων που εξετάστηκαν κατά την εν λόγω δοκιμασία.

- 63 Πλην όμως, όπως επισήμανε, κατ' ουσίαν, η γενική εισαγγελέας στα σημεία 82 και 83 των προτάσεών της, οι εκτιμήσεις του Γενικού Δικαστηρίου στις σκέψεις 56 και 57 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως ενέχουν πλάνη περί το δίκαιο. Συγκεκριμένα, δεδομένου ότι η A. Calhau Correia de Raiva βάλλει, με την ένσταση ελλείψεως νομιμότητας, κατά του περιορισμού της δυνατότητας επιλογής της δεύτερης γλώσσας του διαγωνισμού μόνον μεταξύ της γερμανικής, της αγγλικής και της γαλλικής γλώσσας, η σύγκριση μεταξύ του επιπέδου της στη γαλλική και του επιπέδου της στην πορτογαλική γλώσσα, ήτοι τη μητρική της γλώσσα την οποία επέλεξε ως κύρια γλώσσα του διαγωνισμού, δεν ασκεί επιρροή προκειμένου να αποδειχθεί η ύπαρξη στενού συνδέσμου μεταξύ της αιτιολογίας της επίδικης αποφάσεως και των όρων της επίμαχης προκηρύξεως διαγωνισμού σχετικά με το γλωσσικό καθεστώς.
- 64 Εντούτοις, υπενθυμίζεται ότι, αν το σκεπτικό αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου ενέχει παραβίαση του δικαίου της Ένωσης, αλλά το διατακτικό της είναι ορθό κατ' άλλη νομική αιτιολογία, μια τέτοια παραβίαση δεν μπορεί να οδηγήσει σε αναίρεση της ως άνω αποφάσεως και πρέπει να γίνει αντικατάσταση αιτιολογίας (απόφαση της 6ης Νοεμβρίου 2018, Scuola Elementare Maria Montessori κατά Επιτροπής, Επιτροπή κατά Scuola Elementare Maria Montessori και Επιτροπή κατά Ferracci, C-622/16 P έως C-624/16 P, EU:C:2018:873, σκέψη 48 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 65 Εν προκειμένω, δεδομένου ότι το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 60 και 61 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως δικαιολογείται βάσει της εκτιμήσεως που περιλαμβάνεται στις σκέψεις της 54 και 58, όπως αυτές αποτυπώνονται στις σκέψεις 22 και 24 της παρούσας αποφάσεως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η πλάνη περί το δίκαιο που διαπιστώθηκε στη σκέψη 63 ανωτέρω δεν ασκεί επιρροή στο διατακτικό της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Πράγματι, η εν λόγω εκτίμηση αρκούσε προκειμένου να αποδειχθεί ότι η A. Calhau Correia de Raiva παραδεκτώς προέβαλε ένσταση ελλείψεως νομιμότητας της επίδικης προκηρύξεως διαγωνισμού.
- 66 Κατόπιν όλων των ανωτέρω σκέψεων, ο μοναδικός λόγος αναίρεσεως και, ως εκ τούτου, η αίτηση αναίρεσεως πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 67 Δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η αίτηση αναίρεσεως απορρίπτεται ως αβάσιμη, το Δικαστήριο αποφαινεται επί των δικαστικών εξόδων. Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο εφαρμόζεται στην ανααιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.
- 68 Εν προκειμένω, δεδομένου ότι η Επιτροπή ηττήθηκε, πρέπει να φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η A. Calhau Correia de Raiva στο πλαίσιο της παρούσας ανααιρετικής διαδικασίας, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της τελευταίας.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ana Calhau Correia de Raiva στο πλαίσιο της αναιρετικής διαδικασίας.

(υπογραφές)